

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΩΝ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Εἰς πᾶσαν κοινωνίαν ὑπάρχει τάξις ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ζοῦν καὶ συντηροῦνται διὰ τοῦ κόπου τῶν ἄλλων, χωρὶς νὰ πράττουν τὸ παραμικρὸν πρὸς αὐτοβοήθειαν, ἢ χάριν τῆς προόδου καὶ ὠφελείας τῶν ἄλλων. Τοιοῦτοι, εἰς τὸ βασίλειον τῶν μελισσῶν, εἶναι οἱ κηφήνες, οἵτινες οὔτε εἰς τὰς ἔξω, οὔτε εἰς τὰς ἐντὸς τῆς κυψέλης ἐργασίας λαμβάνουν μέρος, ἀλλὰ δαπανοῦν τὴν ζωὴν των τρώγοντες καὶ πίνοντες, ἀμέριμνοι περὶ τῆς φοβερᾶς τύχης, ἣτις μέλλει νὰ τοὺς καταλάβῃ ὡς ποινή τῆς ὀκνηρίας των.

Δὲν εἶναι ὅμως τόσον ἀξιοκατάκριτοι οἱ κηφήνες, ὅσον εἶναι τὰ ὀκνηρὰ καὶ ἄχρηστα μέλη τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, διότι δὲν εἶναι ἐφ' ὀφειάζοντες μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα, ὅπως λάθουν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς κυψέλης. Ἡ προδοσις των δὲν εἶναι κατάλληλος πρὸς συλλογὴν μελιτος ἀπὸ τὰ ἄνθη, θυλάκια δὲ εἰς τὰ ὅποια νὰ ἀποθηκεύουν τὴν γύριν καὶ τὴν λοιπὴν τροφήν τῶν μελισσῶν δὲν ἔχουν, ἐπίσης τοῖς λείπουν τὰ ὄργανα, διὰ τῶν ὁποίων σχηματίζεται ὁ κηρός, καὶ τελευταῖον στεροῦνται κέντρου, ὡς προσβαλλόμενοι νὰ δύνανται νὰ ἀμυνοῦν. Ἐξαρτῶνται λοιπὸν ἔντε λῶς ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν συντρόφων των, καὶ πράγματι τρέφονται ἀπ' αὐτὰς ἀγογγύστως μέχρι τινὸς — συνήθως ἐπὶ τέσσαρας μῆνας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των, τότε ὅμως — τὸν Ἰούλιον ἢ τὸν Αὐγουστον συνήθως — ἐγειρόνται σύσσωμοι αἱ ἐργάτιδες καὶ τοὺς διώκουν ἀπὸ τὴν κυψέλην, ἐὰν δὲ ἀντισταθοῦν κεντρῶνουν καὶ οὕτω τοὺς φονεύουν.

Τὸ ἐνστικτικὸν τῆς προνοίας εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ ἰσχυρότατα εἰς τὰς μελίσσας, ἐπομένως ἂν καὶ προθύμως τρέφουν καὶ διατηροῦν τοὺς ἀέργους κηφήνας καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνθέων, ὅτε τὸ μέλι εἶναι ἄφθονον, εὐθὺς ὅμως ὡς ἐννοήσουν ὅτι πλησιάζει ὁ χειμὼν, σπεύδουν νὰ ἀπαλλαγθοῦν τῶν ἀχρήστων τούτων συντρόφων των, ἐκ φόβου μήπως περιέλθῃ ὀλόκληρος ἡ κυψέλη εἰς ἀνάγκην, ἐὰν ἐξακολουθήσουν τρέφοντες τοὺς μὴ ἐργαζομένους πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν ἢ τῶν ἄλλων. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ κηφήνες, ἀποβληθέντες τῆς κυψέλης, δὲν δύνανται νὰ ζήσουν ἐπὶ πολὺ, ἀλλ' ἐὰν κατορθώσουν νὰ ἐπιζήσουν μέχρι τοῦ χειμῶνος, καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ψύχους.

Πιθανὸν τοῦτο νὰ φανῇ ἀδίκημα πρὸς τὰς δυστυχεῖς ταύτας μελίσσας, αἱ ὅποια δὲν ἔχουν τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν, ἀλλ' ἂς ἤμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ κηφὴν ἠδύνατο νὰ κάμῃ πολλὰς ἐργασίας, οἰκιακὰς, διὰ νὰ εἰπωμεν οὕτω, τὰς ὁποίας βαρύνεται νὰ κάμῃ, ὡς ἐκ τούτου δὲ δὲν ἀδικεῖται ἀπορριπτόμενος ὡς ἄχρηστον μέλος τῆς κυψέλης. Ἴδού, παραδείγματος χάριν, ἐργασία τις ἀναγκαιοτάτη πρὸς εὐεξίαν τοῦ σμήνους, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ ἐκτελοῦν οἱ κηφήνες ἀντὶ τῶν ἐργατιδῶν. Ὁ στενὸς χώρος τῆς κυψέλης καὶ τὰ πλήθη τῶν μελισσῶν, αἵτινες συσσωρεύονται ἐντὸς αὐτῆς, θὰ ἔκαμνον τὴν ἀτμοσφαῖραν πληκτικωτάτην, ἐὰν δὲν κατέφευγον αἰσοφαὶ μέλισσαι εἰς τὸ ἐξῆς μέσον ἀερισμοῦ Δύο ἐξ αὐτῶν στέκουν εἰς τὴν θύραν τῆς κυψέλης καὶ πάλ-

λουσαι τὰς πτέρυγὰς των ταχέως ὡς ριπίδια σχηματίζουσι ἰσχυρὸν ρεῦμα καθαροῦ ἀέρος, τὸ ὅποιον οὐδέποτε διαλείπει, διότι εὐθὺς ὡς κουρασθῶσιν αἱ πρῶται δύο μέλισσαι, τρέχουν δύο νέαι καὶ τὰς ἀντικαθιστοῦν, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς νυχθημερὸν; ἐνόσφῃ ἢ θερμοκρασίᾳ τοῦ καιροῦ τὸ ἀπαιτεῖται (ἀκολουθεῖ)

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Τσουμβιρι.

— Κωφάλαλόν τι παιδίον ἐρωτηθὲν, «Ποῖος ἔκαμε τὸν κόσμον;» ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ πίνακος, «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.»

«Διατί δ' ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον;»

«Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ ἁμαρτωλοὺς.»

«Ἄλλὰ διατί σὺ ἐγεννήθης κωφὸς καὶ βωδὸς, ἐνῶ ἡμεῖς ὀμιλοῦμεν καὶ ἀκούομεν;»

«Ναί, Πάτερ,» ἀπεκρίθη μετὰ σοβαρότητος, «διότι οὕτως ἐφάνη ἀρεστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου.»

Ἡγεμὼν τοῦ Τσουμβιρι.

«Ὁ μαῦρος, τὸν ὅποιον βλέπετε εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, εἶναι ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν τοῦ Τσουμβιρι, τμηματός τῆς Κεντρίας Ἀφρικῆς ἐπὶ τοῦ Κόγγου ποταμοῦ. Αἱ φυλαὶ τῆς Κεντρίας Ἀφρικῆς ἀριθμοῦσι 49,000,000 ψυχῶν, εἶναι δὲ ἐργατικοί, ἔξυπνοι, ρωμαλέοι, καὶ γενναῖοι πολεμισταί, ἀλλ' εἰδωλοάτραι. Οἱ Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἱεραπόστολοι ἔφεραν πολλοὺς εἰς τὸν Χριστιανισμόν.»